

Beste lezer,

Ik ben blij dat ik jullie dit verslag van mijn avonturen in de mensenwereld kan laten lezen, maar ik vind het ook doodeng.

Om het verhaal zo volledig mogelijk te vertellen heb ik in mijn dagboek (dat eigenlijk alleen voor mezelf was) allerlei documenten en brieven verwerkt, in de hoop dat jullie snappen hoe verschrikkelijk en heftig het allemaal was.

Aaargh! Dat klinkt wel heel erg overdreven. Mijn leeraar, meester Abelard (die ik al snel aan jullie zal voorstellen) noemt me dan ook niet voor niets af en toe een dramaqueen. Ik hoef niet uit te leggen wat dat is, toch? Gelukkig. Ik ben alleen bang dat hij soms gelijk heeft.

Aan de andere kant heb ik tijdens deze reis doodsangsten uitgestaan. Dus dat is ook waar.

Als aanvulling op mijn eigen verhaal zijn er vele pagina's toegevoegd uit het dagboek van een mensenjongen die Bradley Ashango heet, en ook foto's die hij met een vreemd apparaat heeft gemaakt: een smartphone. Hij zweert dat het geen magisch ding is, alleen 'technisch vernuft'. Ik ben niet overtuigd.

Brad en ik hebben vaak over dezelfde gebeurtenissen geschreven, dus heb ik hier en daar iets weggelaten om herhaling te voorkomen. Maar let op, er is niets toegevoegd! We willen dat de lezer dit net zo ervaart als wij.

Oké, niet helemáál zoals wij. Ik heb duizend angsten uitgestaan tijdens mijn belevenissen, ik heb getwijfeld en me suf gepiekerd. Ik hoop natuurlijk dat de lezer meeleeft, maar ik hoop ook dat het minder schokkend is om over de gebeurtenissen te lezen dan het voor mij was om ze te beleven.

Nog een laatste opmerking: zie mijn gedichtjes alsjeblieft door de vingers. Meester Abelard zegt tegen me dat ze niet erg goed zijn. Maar poëzie hoort nu eenmaal bij me, dus vond ik het belangrijk om ze op te nemen.

*Hartelijke groet,
Gerald Overvlucht, griffioen*

De Code van de Griffioenen

- I. Griffioenen zijn in alle situaties fel en superstoer. Ze schrikken nergens voor terug. Met hun scherpe snavel en klauwen vechten ze voor de waarheid en de vrijheid.
- II. Sinds Alexander de Grote de mensenwereld heeft verlaten, en de goddelijke Dante naar het hiernamaals is gegaan, kunnen griffioenen niet meer door mensen worden gezien.
- III. We zijn schatbewakers, en elk voorwerp van waarde dat aan een griffioen wordt toevertrouwd, van een fonkelende diamant tot hemelse hoop, zal tot zijn of haar dood worden beschermd. Een griffioen die daar niets van bakt, is geen echte griffioen.
- IV. Het Betoverde Rijk is ons vaderland en toevluchtsoord, en we gaan niet langer naar de mensenwereld.
- V. We vinden het fantastisch dat we kunnen vliegen en zijn dankbaar voor onze kwaliteiten: machtige vleugels, een heldhaftig hart en krachtige poten. In combinatie met onze zuivere bedoelingen maakt dat ons tot in de eeuwigheid... griffioenen!

Dit is de Code van de Griffioenen, ons nagelaten door Izzikiah Wildebek en opgetekend door Josiah Wolkenklauw in *De griffioenalia*.

Lezer,

Ik laat jullie de Code lezen, want dan begrijpen jullie hoe zwaar ik onder druk heb gestaan. Wij griffioentjes (jonge griffioenen) krijgen zeven jaar nadat we uit het ei zijn gekomen, onze krakdag, een kopie van dit document. Die moeten we uit ons hoofd leren. Na twee weken moeten we de punten op de lijst woord voor woord kunnen opzeggen.

Jullie hebben de Code nu gezien, dus is het tijd voor mijn dagboek. Je kunt steeds zien wanneer ik schrijf, want aan het begin van een aantekening zet ik altijd de dag en datum voluit. (Brad vindt dat overdreven, maar ik doe dingen graag zoals het hoort.)

Ik heb de data van de gebeurtenissen in het Betoverde Rijk aangepast aan de dagen in de mensenwereld, dat leest makkelijker.

Graag gedaan.

G.O.

Vrijdag 19 juni

Wat een rottag. Die vervelende broer en zus van me – de nesters – blijven me pesten. Ze beweren dat ik geen echte griffioen ben.

Au! Dat doet pijn.

Vandaag maakte het me zo kwaad dat ik een versje over Cyril heb geschreven:

*Het is niet zo'n mooi ding,
maar na een hapje eten,
is Cyril de ongekroonde koning
van de knetterende scheten.*

Toen voelde ik me een stuk beter.

Ik ga elke dag een gedichtje schrijven. Het is een goede uitlaatklep.

Omdat de nn (nare nesters) beweren dat ik geen echte griffioen ben, heb ik het woord opgezocht in de *Reisgids voor het Rijk* van onze ouders.

Ik heb gelezen wat de rr erover zegt. En weet je wat ik ervan vind? Eenhoornpoep!

Reisgids voor het Rijk

Griffioenen

De griffioen is een geweldig indrukwekkend schepsel, met de kop en vleugels van een adelaar en het achterlijf van een leeuw. Het bovenste deel van de voorpoten is ook leeuwachtig, maar het onderste deel lijkt meer op vogelpoten. Deze twee poten hebben de scherpe klauwen van een adelaar.

De enige uitzondering op deze mix van leeuw en adelaar vormen de oren. Deze zijn groot en lijken op die van een paard, al zitten ze een beetje opzij van de kop en staan ze niet recht overeind zoals bij een paard. Het waardige en afschrikwekkende uiterlijk van de griffioen krijgt hierdoor iets grappigs.

Omdat de adelaar de machtigste is van alle vogels en de leeuw de koning van de dieren wordt de griffioen, een combinatie van die twee, als de alleenheerser van alle schepsels gezien.

Griffioenen (ook wel 'grijpvogels' genoemd, maar wij gebruiken het gangbare woord) beheren vaak schatten. Ze zijn verzot op goud, juwelen en allerlei andere kostbaarheden.

Ze waken ook over faam. Dat is een ander soort schat, maar wel een onbetaalbare.

Men zegt dat de klauw van een griffioen medicinale eigenschappen heeft, en een veer uit een van de twee vleugels zou een blinde weer kunnen laten zien. (Dat is trouwens niet bewezen.)

Omdat de griffioen een mix van lichaamsdelen is, kun je er ook op verschillende manieren naar kijken. Voor de een is de griffioen een symbool van het goddelijke. Anderen zien hem als een gevleugelde verschikking, waar zelfs de dapperste mannen voor sidderen.

Het is zelfs zo dat de griffioenen er zélf verschillend over denken, en dat leidde tot de Grote Scheuring in 1792. Hierna werd het Amerikaanse Bolwerk gesticht.

Heloise Vleervleugel, dwerg
hoofd research, Gildehal

Vrijdag 19 juni (vervolg)

Oké, ik geef toe dat de beschrijving van hoe ik eruitzie klopt. Zelfs de oren zijn raak.

Maar dat griffioenen zo vervaarlijk zijn?

Ha! En nog eens: ha!

Oké, veel griffioenen zien er best vervaarlijk uit.

Oké, misschien zijn de mééste griffioenen vervaarlijk.

Maar ik niet, jammer genoeg. Alleen als ik heel erg kwaad word. Dat duurt nooit lang, en het eindigt meestal in tranen.

De mijne.

Wat een afgang. Hebben die gemene nesters dan toch gelijk als ze zeggen dat ik geen echte griffioen ben? Op dit moment voel ik me allesbehalve vervaarlijk.

Ik ben eigenlijk alleen bloednerveus.

Ik zou er wel een versje over willen schrijven, maar een per dag is genoeg.

Waarom ik nerveus ben? Nou, over vierentwintig dagen is mijn tiende krakdag. Of tenminste, dan véren we mijn tiende krakdag. (Mijn echte krakdag is pas een dag later... ik leg liever niet uit hoe dat komt.) Dat hoort een groot feest te zijn.

Het probleem is dat ik tegen die tijd een echte schat moet hebben, anders ben ik officieel geen echte griffioen. Dit keer heeft het niets met mijn nesters te maken, en alles

met Artoremus Zwiepstaart, heer en meester van het Griffioenbolwerk van de Noordelijke Windstreek. En hij gaat me dus op de krakdagviering in de grote grot te kakken zetten waar iedereen die we kennen bij is.

Vader zal zo teleurgesteld zijn als het me niet lukt, ik moet er niet aan denken. Alleen heb ik geen idee wat ik moet bemachtigen of waar ik het vandaan moet halen. Ik lig er wakker van, maar ik heb er niet goed over nagedacht. Dat komt omdat ik schatten eigenlijk niet zo boeiend vind.

Ik ben echt een heel slechte griffioen.

De situatie is zo pijnlijk dat ik serieus overweeg om weg te lopen!

Maar waarheen? In het Betoverde Rijk vinden ze me altijd, waar ik me ook verstop. Dan blijft dus alleen de mensenwereld over.

Nee! Het is té erg.

Brief van Delia Ashango, moeder van Bradley Ashango,
aan Bradleys grootmoeder, Agatha Riddlehoover

20 juni

Lieve mam,

Ik schrijf je om te vragen of Brad deze zomer weer bij jou mag logeren. Hij heeft het vorig jaar zo leuk gehad, en volgens mij krijgen we in Manhattan een nog warmere zomer dan vorig jaar. (De opwarming van de aarde... een onderwerp waar we het wonder boven wonder over eens zijn!)

Eerlijk gezegd vraag ik het niet alleen vanwege de hitte. Brad heeft een moeilijk jaar achter de rug. Hij wordt behoorlijk gepest op school. Niet zo erg als op zijn vorige school, maar toch.

Vender mist hij zijn vader heel erg. Het is nu bijna twee jaar geleden, maar soms krijg ik het gevoel dat hij het er nu moeilijker mee heeft dan toen het net was gebeurd. Het zal er ook wel mee te maken hebben dat het voor jongens belangrijker wordt om een vader te hebben als ze ouder worden. Of in elk geval een man in hun leven. Jouw maatje Herb is vast goed voor hem.

Hoor eens, mam, ik weet dat we het niet altijd met elkaar eens zijn. Maar Brad houdt van zijn 'Bibi', en ik denk dat een vakantie bij jou hem goed zal doen.

Wat vind je?

Liefs,
Delia

Zondag 21 juni

Soms wilde ik dat ik enig kind was!

Echt waar.

Ik hou heus van mijn nesters.

Best wel.

Als ik echt héél erg mijn best doe.

Mijn eigen nesters

zijn gewoon pesters.

Het valt helemaal niet mee

om te houden van die twee!

Houden van is een raadsel. Mijn leraar, meester Abelard, kan uren over dit soort dingen praten. Moet je probéren om van iemand te houden? Hoort dat niet vanzelf te gaan?

Hoe dan ook: houden van of niet, vanzelf of niet... ik ben Cyrils bazigheid en Violets snibbigheid spuugzat.

Tot overmaat van ramp had Violet vanochtend haar Pegasus-vriendin Aerilinn op bezoek. Die twee zijn zo verwaand als ze samen zijn. (En niets is zo verwaand als een verwaande Pegasus.) Ik wilde dat ik op onze achtste krakdag de veer uit Aerilinns rechtervleugel die Violet me gaf had geweigerd. Het is een erg mooi ding en een waardevolle schat, maar wat hebben die twee me sindsdien getreiterd. Het was dus niet de moeite waard.